

РЕШЕНИЕ

№...../21.06.2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ в открито заседание на шести юни две хиляди и единадесета година, в състав:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: Д.П.

При участието на секретаря Е.П. като разгледа докладваното **т.дело №2103 по описа на 2010г.**, за да се произнесе по спора, прецени следното:

Производството е с правно основание чл.694, ал.1 от Търговски закон.

Предявен е иск от **Е.В.А., гражданин на Руската федерация, роден на ***г.**, чрез адв.М.Л. срещу **„МАРИНА БЛЕК СИЙ РИВИЕРА”ООД, ЕИК 103958265**, Варна, представлявано от Д. Д. и срещу **синдика на дружеството Л.М.Б.**, за установяване че ищецът има вземане, произтичащо от предварителни договори за продажба на недвижими имоти в размер на 44500 евро или левовата равностойност от 87034.44 лева. Излага, че ищецът е закупил от първия ответник недвижим имот, представляващ вила 21, находяща се в УПИ VI-6, 9 в кв.3 на гр.Бяла, обл.Варна въз основа на два предварителни договора – от 15.01.2007г. и от 27.08.2009г. Твърди се, че към датата на производството по несъстоятелност ищецът е заплатил за процесните две жилища на първия ответник сумата от 221295 евро.

Твърди се, че на основание чл.685 от ТЗ в производството по несъстоятелност е предявено вземане в размер на 221295 евро. С доклада на синдика е признато вземане до размера от 176795 евро или 345780.97 лева. На основание чл.690 от ТЗ кредиторът е депозирал възражение, което с определение от 29.11.2010г. на ВОС, ТО, постановено по т.дело №1564/2010г., е оставено без уважение. С горното се обосновава интереса от предявеният установителен иск. Ищецът твърди, че вземането му произтича от неизпълнение на предварителни договори за ППНИ от страна на ответното дружество. С уточнителна молба е заявено, че се поддържа иск срещу двама ответници – дружеството и синдика в това му качество и на самостоятелно основание.

С молба от 18.02.2011г. ищецът чрез пълномощника си по делото адв.Л. е уточнил извършените в полза на дружеството плащания, както следва: 55795 евро по сметка на дружеството през 2007г.; 80000 евро по сметка на дружеството през 2008г.; 20000 евро по сметка на дружеството за 2009г.; 21000 евро на 04.09.2009г. по сметка на Д.И. Д., прехвърлени впоследствие по сметка на дружеството. Твърди се, че всички плащания са направени по банков път като не се оспорват от дружеството и синдика му.

По делото е постъпило становище на синдика на дружеството Л.Б., депозирано с молба от 23.02.2011г., че поради непредставяне на доказателства за превеждане на сумата, предмет на настоящата претенция по банковата сметка на дружеството, по т.дело №865/2009г., вземането в този размер не е прието. Според синдика такива доказателства са представени по т.дело №1564/2010г. на ВОС. Липсва изразено становище относно основателността на иска по основание и размер.

Няма постъпил отговор от страна на дружеството в открито производство по несъстоятелност. Съгласно чл.635, ал.3 от ТЗ в производството по несъстоятелност длъжникът продължава дейността си под надзора на синдика. В това производство длъжникът следва да се представлява от органите си или от упълномощено от тях

лица тъй като е налице известно противоречие в правомощието на синдика да представлява длъжника по чл.658 ТЗ и същевременно да изготвя списъка на приетите вземания съгласно чл.689 ГПК.

След връчване на препис от отговора, ищецът не е упражнил правата си по чл.372 от ГПК. Поради изчерпване на процедурата по размяна на книжа съдът намира че следва да постанови определение за насрочване на делото в съдебно заседание съгласно чл.374 от ГПК.

Съдът намира искът за допустим – С решение от 23.03.2010г. е открито производство по несъстоятелност, обявена неплатежоспособността на дружеството „Марина Блек Сий Ривиера“ООД като е назначен постоянен синдик Л.Б. с правомощията по чл.658 от ТЗ. Вземането на ищеца е предявено пред съда по несъстоятелността в размер от 221295 евро като е прието частично с определение на съда въз основа списък на синдика. Списъка с неприети вземания е обявен в ТР на 02.09.2010г.

В срока по чл.690 ТЗ е постъпило възражение на кредитора срещу неприетата част от вземането му, за сумата от 85744.28 лева. Съдът с определение от 29.11.2010г., постановено по т.дело№1564/2010г. на ВОС, е оставил без уважение възражението на Е. А. срещу неприетото от синдика вземане по предварителен договор за ППНИ в размер на 85744.28 лева, включено в списъка на неприетите вземания обявен в ТР на АВп на 02.09.2011г. Определението на съда №3685/29.11.2010г. е обявено в ТР на 06.12.2010г. Настоящият иск е предявен в предвидения в чл.694, ал.1 от ТЗ 7-мо дневен срок. Следователно, съдът намира че са налице предвидените от разпоредбата процесуални предпоставки, обуславящи допустимостта на производството – налице е открито производство по несъстоятелност, предявено от ищеца като кредитор на длъжника вземане в производството; неприета част от това вземане в списъка на синдика по чл.689 ТЗ; постъпило е в срок възражение по реда на чл.690 от ГПК като възражението е оставено без уважение от съда. Горното безспорно обуславя интереса от иска срещу длъжника.

Въз основа на горното съдът приема, че ищецът е материално и процесуално легитимиран да участва в производството. Длъжникът се представлява в този процес от органите на дружеството а не от синдика. В този смисъл е налице постоянна практика на ВКС. Относно участието на синдика в самостоятелно качество като ответник по спора по чл.694 от ТЗ съдът възприема становището в определение №120/26.01.2011г. по т.дело №854/2010г. на Второ т.о. на ВКС, според което доколкото не е страна в оспореното материално правоотношение, синдикът не е легитимиран да участва като страна в производството по установителния иск. Аргумент за горното е и разпоредбата на чл.694, ал.4 ТЗ, според която субективните предели на решението по спора се разпростират и спрямо синдика и кредиторите на несъстоятелността, независимо от неучастието им като страна по делото. С оглед на горното съдът с определение от 31.03.2011г. е прекратил производството по делото по предявениякумулятивно съединение иск с правно основание чл.694 ТЗ срещу синдика в самостоятелно качество като недопустимо /липса на материална и процесуална легитимация по спора/.

Видно от върнато съобщение на л.18 по делото Марина Блек сий ривиера ООД /в открито производство по н./ е уведомена редовно чрез представляващия Д. Д., чрез пълномощника Диян Д. с приложено пълномощно, вкл. с връчване на преписи от исковата молба и доказателствата.

Въз основа на твърденията и възраженията на страните, събраните доказателства, приложимите законови разпоредби съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото са представени два броя предварителни договори за покупко-продажба на недвижими имоти /на руски език и в превод на български език/ в гр.Бяла, обл.Варна, кв.3, УПИ V16.9, находящи се във вилно жилище 21, съответно №1 и №2, едното с разгъната площ от 81 кв.м. а другото с разгъната застроена площ от 146.09 кв.м.

Ищецът твърди, че е заплатил сумите по двата предварителни договора, както следва по банкова сметка ***: 55 795 евро през 2007г.; 80000 евро през 2008г.; 20000 евро през 2009г. и 21000 евро на 04.09.2009г. по сметка на Д. Д., прехвърлени след това по сметка на дружеството както и 44500 евро на 14.12.09г. отново по сметка на Д.Д., прехвърлени впоследствие на дружеството. Именно последната сума не е призната и не е включена в списъка на приетите вземания от синдика.

От изслушаната по делото ССЕ на вещото лице Мариела Мачева се установява, че по договорите са извършени следните плащания: 55795 евро на 28.02.2007г. платени по банкова сметка ***иераООД от Е. А. като сумата е осчетоводена при ответника по дебит сметка 504 „Разплащателна сметка в евро” и по кредит сметка 411 „Клиенти”. На 20.12.2007г. са преведени по същата сметка още 80000 евро, осчетоводени по аналогичен начин при дружеството. На 08.07-2007г. ищецът е превел допълнително сумата от 20000 евро по банкова сметка *** Ривиера ООД, осчетоводени при ответника съответно. На 04.09.2009г. ищецът е превел допълнително 21000 евро по банкова сметка *** Д. като сумата е също осчетоводена по дебит сметка 504 и кредит сметка 411. На 14.12.2009г. ищецът е заплатил и сумата от 44500 евро /спорната част/ по банкова сметка в Пиреос банк ЕАД с титуляр Д.И. Д., която сума впоследствие е осчетоводена при ответника по съответните сметки – Разплащателна и Клиенти. Вещото лице излага, че общата стойност на извършените от Е. А. преводи по банкови сметки в полза на ответното дружество за периода от 2007 -2009г. е в размер на 221295 евро, или левовата равностойност от 432815.40 лева. Заключение не е оспорено от страните и се кредитира от съда като обективно и професионално дадено.

Освен това заключението на вещото лице по ССЕ съвпада изцяло с направеното от представляващия ответното дружество управител Д. Д. признание на факт с правно значение. С молба от 12.05.2011г. /л.70/ по делото същия е заявил, че по банковата сметка на представляваното дружество в периода 2007-2009г. са получени от Е.В. А. за закупените недвижими имоти в жилищен комплекс в гр.Бяла сумите от общо 221295 евро – в пълен размер.

С оглед на горното съдът прави следните правни изводи по спора: Предявеният иск намира основанието си в разпоредбата на чл.694 от ТЗ. Предмет на иска е установяване размера на вземането по правоотношението между кредитора /ищеца/ и длъжника /в производство по несъстоятелност/.

Предявен е иск от Е.В.А., гражданин на Руската федерация, роден на ***г., чрез адв.М.Л. срещу МАРИНА БЛЕК СИЙ РИВИЕРА ООД, ЕИК 103958265, Варна, представлявано от Д. Д. за установяване, че ищецът има вземане в размер на 44500 евро или левовата равностойност от 87034.44 лева въз основа на два предварителни договора – от 15.01.2007г. и от 27.08.2009г. Твърди се, че към датата на производството по несъстоятелност на първия ответник ищецът е заплатил за процесните две жилища сумата от 221295 евро. На основание чл.685 от ТЗ в производството по несъстоятелност е предявено вземане в размер на 221295 евро но с доклада на синдика е признато вземане в размер на 176795 евро или 345780.97

лева. На основание чл.690 от ТЗ кредиторът е депозирал възражение, което с определение от 29.11.2010г. на ВОС, ТО, постановено по т.дело №1564/2010г. е оставено без уважение. Горното обуславя интерес от предявения положителен установителен иск, абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на производството.

По основателността на иска съдът намира следното: От представените доказателства ценени в тяхната съвкупност се установява, че страните са били обвързани от два предварителни договора за покупко-продажба на недвижими имоти от 15.01.2007г. и от 27.08.2009г. като по същите ищецът – купувач е заплатил общо цена от 221295 евро. В производството по несъстоятелност, със списъка на синдика е включено вземане до размера от 176795 евро. Или, предмет на настоящото производство е именно разликата между заявеното вземане и приетото такова в производството по несъстоятелност, в размер на 44500 евро.

Съобразно изслушаното заключение на ССЕ, неоспорено от страните и кредитирано от съда, се установява, че цялата сума от 221295 евро, която съставлява размерът на предявеното вземане по реда на чл.685 ТЗ, е преведена по сметка на дружеството- длъжник като е надлежно осчетоводена по сметки дебит 504"разплащателна сметка в евро" и 509"други банкови сметки в евро" и сметки кредит 411"Клиенти". Сумата е постъпила от Е. А. в полза на „Марина блек сий ривиера"ООД. Платецът на тези суми е кредитор в производството по несъстоятелност, предявил вземане, част от което е включено в списъка на приетите от синдика вземания. Не се спори и е очевидно и от приключилото производство по възражението по чл.690 ГПК както и от производството по несъстоятелност, че това вземане изчерпва претенцията на този кредитор. Или, съдът намира, че не се установяват други отношения, извън тези по предварителните договори, които да предпоставят извършените в полза на длъжника плащания от Евг. А.. Този извод на съда се подкрепя и от направеното от представляващия длъжника Д. Д. в качеството му на управител, признание факта на получаване на сумата с молба по чл.175 от ГПК от 12.05.2011г./л.70 по делото/. Съдът прецени, че в същата се съдържа и признание относно основанието за плащане – относно закупуването на недвижим имот вила 21 в УПИ VI-6, 9 в кв.3 по плана на гр.Бяла. След извършена служебна справка в ТР съдът съобрази и качеството на Д.И. Д. към момента на подаване на молбата като управител на дружеството длъжник. Направеното признание съдът цени в съвкупност с останалите писмени доказателства – договорите и ССЕ. Тези доказателства не се изключват а се допълват взаимно.

Ответното дружество е редовно уведомено, получило проекто–доклада на съда с определение от 31.03.11г. и изразило становище по фактите с молба от 12.05.2011г. От друга страна решението на съда има обвързваща и за синдика сила независимо от участието му или не по делото.

Въз основа на положителното установяване на вземането в пълния му размер, следва да бъде допълнен списъка на приетите вземания, одобряван от съда съгласно чл.695 ТЗ.

Въз основа на горното съдът намира иска за доказан и основателен.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от **Е.В.А.,** гражданин на Руската федерация, роден на ***г., чрез адв.М.Л. от ВАК иск срещу **МАРИНА БЛЕК СИЙ РИВИЕРА ООД /в открито производство по несъстоятелност/, ЕИК 103958265,** Варна, представлявано от Д.И. Д., че ищецът има вземане от длъжника в размер на **44500 евро или левовата равностойност от 87034.44 лева,** представляващо част

от плащане извършено от ищеца в полза на ответника по два предварителни договора – от 15.01.2007г. и от 27.08.2009г., в общ размер от 221295 евро, която част е включена в списъка на неприетите от синдика вземания в производството по несъстоятелност на „Марина блек сий ривиера”ООД по т.дело №865/2009г. на ВРС, ТО, с оставено без уважение възражение на кредитора по т.дело №1564/2010г. на ВРС, ТО, на основание чл.694 ТЗ вр.чл.124 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване съгласно чл.613а, ал.3 ТЗ вр.чл.259 ГПК в двуседмичен срок от връчването му на страните с ВЖ пред Апелативен съд – Варна. Преписи от решението съгласно чл.7, ал.2 от ГПК следва да бъдат връчени на ищеца чрез адв.Л. а на длъжника – *чрез представляващия го Д. Д. на адреса на управление в **** и евентуално на адреса посочен от управителя в ***** ап.7* /чрез Д. Д. или Д.Д.-пълном./

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: